

ret vide, hvad det dreier sig om. Jeg holder mig overbevist om, at Statskassen eller Staten, selv om den ikke kommer til at lee deraf, dog vil erkjende, at, saaledes som Forholdet nu engang har foreligget, ikke blot efter Skjødets af 3die Mai 1769, men ogsaa efter Alt, hvad der foreligger siden Skjødet, navnlig ved Normalcontracten, som ikke kan opsiges eensidigt fra Statens Side, uden at komme ind paa Forhold, som ere aldeles utaaelstige, er det heldigst at komme ud af Forholdet. Jeg skal derfor gjentagende lægge ærede Medlemmer ret alvorligt paa Sinde ikke at skyde denne Leilighed fra sig, hvorved de opnaae en Fordeel for Statskassens aarlige Balance, og hvorved vi komme ud af et Forhold, der, om ikke gennem et Aarhundrede, saa dog idetmindste i et halvt Aarhundrede har været behyrdende baade for den ene og den anden Part, og jeg gjentager, at det bedste Vidnesbyrd for, hvor vanskeligt dette Forhold er, foreligger i den Omstændighed, at samtlige Krigsministre, den nuværende med iberegnet — det er ham, der har ledet denne Forhandling — ikke have kunnet skaffe bedre Forhold tilveie end dem, hvorunder vi nu leve.

J. Nee: Naar jeg har begjært Ordet, saa er det for at udtale mig om det principale Uendringsforslag, der er stillet af 16 ærede Medlemmer under Nr. 7 til § 18. Dette Forslag gaaer ud paa at udskyde de 15,000 Rd., som ved Sagens 2den Behandling bleve bevilgede som Tilskud til Anlæg af en Chaussee mellem Skive Kjøbstad og den paatænkte Havn ved Krabbesholm. Efter de Meddelelser, jeg har modtaget fra flere Sider angaaende Forholdene ved Skive, siden Sagen var til 2den Behandling, er det efter min Mening utvivlsomt, at det vil være i højeste Grad urigtigt at opgive den paatænkte Hestebane fra Byen til Havnen. Den høitærede Minister yttrede nylig, hvis jeg ikke misforstod ham, at man i Almindelighed overvurderer den Betydning, som en Hestebane, der fører fra en Jernbanestation til en Havn, har, og deri kan jeg tildeels give ham Ret. Men Forholdet ved Skive er ganske anderledes, end ved de fleste andre Byer. Efter hvad der er meddeelt mig, vil

den Havn, som man nu anlægger, komme til at ligge $\frac{1}{4}$ Mil fra Byen, og heraf vil det være indlysende, at det vil være forbundet med overordentlig store Udgifter og megen Tidsforbrug at føre de Varer, som man kan vente ville blive transporterede fra Havnen til Byen, ad en almindelig Vej. Det vil jo især blive vægtige og voluminøse Varer, der ville blive transporterede paa Havneveien, lette Varer ville sandsynligvis blive førte til Skive ad Jernbanen. Der vil altsaa i Almindelighed blive Tale om Kornvarer, Jern, Salt, Steenkul, Trælast osv., og Transporten af saadanne Varer paa en almindelig Landevei i en Strækning af over $\frac{1}{4}$ Mil vil blive overordentlig kostbar. Jeg frygter meget for, at, hvis den Beslutning, man tog ved 2den Behandling, bliver staaende, hvorefter altsaa Skive faaer 15,000 Rd., for derved blandt Andet at anlægge en Chaussee, det desuagtet siden vil vise sig at være nødvendigt at anlægge en Trælbane, og man vil da maafee atter komme til os med Ansøgning om Tilskud hertil. Jeg troer derfor ikke, at man opnaaer nogen Besparelse ved det, som sidst blev vedtaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det nævnte principale Forslag, hvorved jeg troer, at vi imødekomme et Dunst, som ikke alene næres af Skive By, men ogsaa af hele den omliggende Egn. Det er jo 30,000 Rd., som Skive By kommer til at anvende paa den nye Havn, som vil faae en Udstrækning, som sikkert er noget større end Skive for Dieblillet har Trang til, idet man har sat sit Haab til, at Jernbanen vil bidrage Noget til Byens Udvidelse; men, hvis der ikke bliver anlagt en Trælbane fra Byen til Havnen, saa troer jeg rigtigt nok, at man har handlet mindre velbetænt ved at udgive et saa stort Beløb til en saadan Havn. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale Forslaget.

Alberti: Den ærede Justitsminister gik i sine Bemærkninger ligesom ogsaa i sin Skrivelse til Finantsudvalget ud fra den Forudsætning, at den dyre Sorøver er dansk Undersaat. Dersom han virkelig er dette, er det maafee tractatmæssigt, at den danske Statskasse betaler for Undersøgelsen af hans Sag;